

Merigeologinen kartta, Pohjanpitäjänlahti

Jyrki Hämäläinen, GTK

Abstrakti

Merigeologinen kartta kuvaa eri maalajien jakautumista merenpohjassa. Geologisen kartoitusperiaatteen mukaisesti merkintä kartassa kuvastaa pohjan ylintä kerrosta noin 1 metrin paksuudelta. Aineiston peruskartoitusluonteen ja karttateknisten ratkaisujen takia maalajirajoja on pidettävä usein viitteellisinä. Maalajit on jaettu GTK:n merigeologisen maalajiluokituksen mukaisesti yhdeksään luokkaan: kallio, moreeni, sekundäärinen hiekka, glasiaalinen savi/siltti, postglasiaalinen savi, resenti liejusavi ja kaasupitoinen liejusavi. Kartta on tuotettu tulkitsemalla digitaalisesti kerättyä luotausaineistoa. Tutkimusalue luodattiin n.100 metrin linjavälillä käyttäen 28 kHz:n kaikuluotainta. Tulkinnan oikeellisuuden varmistamiseksi on otettu sedimentinäytteitä.

Kohde

Aineisto sisältää Pohjanpitäjänlahden merigeologisen kartan.

Tiedonlähteet

Meridata Oy:n tekemä kaikuluotaus ja GTK:n näytteenotto, sekä MML:n aineisto (rantaviiva).

Menetelmät

Digitaalisesti tallennetun luotausaineiston tulkinta on tehty Topos – karttaohjelman (©T:mi T. Pekkonen) avulla. Luotausprofiileista on tulkittu digitoimalla maalajit omiksi kerroksikseen. Tulkittujen profiilien pintamaalajitieto on siirretty tutkimuslinjoittain karttapohjalle. Vierekkäisten linjojen maalajitiedot on yhdistetty pintakartaksi luotausaineistosta tuotettujen syvyyskäyrien avulla, joiden kulkua maalajirajat melko johdonmukaisesti myötäilevät. Tulkinnan lopputuloksena on 1:20 000 mittakaavainen pohjan pintamaalajikartta.

Luotettavuus

Luotettavuusarviota ei ole tehty.

Käyttökohteet

Karttaa voidaan käyttää alueiden käytön suunnittelussa (vedenalainen rakentaminen, maa-ainesten hyödyntäminen, ruoppaus, laivareitit, kaapelit, putket, jne.) sekä jatkotutkimusten ja – suunnittelun pohjana. Sen tietoja voidaan käyttää lähtöaineistona mallinnuksessa (mm. marine landscapes, habitaatti, jne).